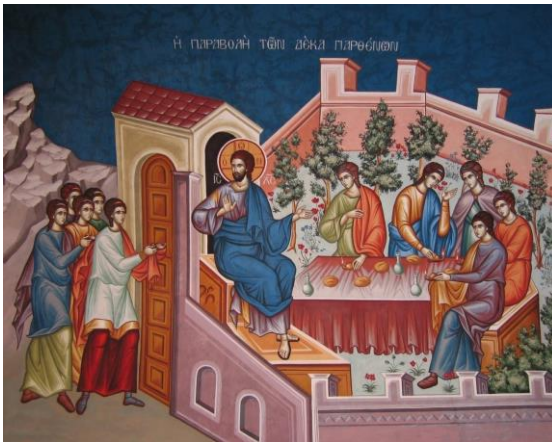

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

**ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΣΠΕΡΑΣ
Ο ΟΡΘΟΣ
ΤΗΣ
Μ. ΤΡΙΤΗΣ
Ο ΘΕΙΟΣ ΝΥΜΦΩΝΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

**ΕΚΔΟΣΙΣ:
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»
ΤΘ 60060, ΤΚ 57001, ΤΗΛ. 462 744**

ΘΕΡΜΗ 2021

**ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΣΠΕΡΑΣ
Ο ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ**

**Ο ΘΕΙΟΣ ΝΥΜΦΩΝΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

*Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...
Ἅγιος ὁ Θεός... Παναγία Τριάς ...
Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι Σοῦ ἐστίν...
Βασιλικοί Ψαλμοί, Ἐξάψαλμος, Εἰρηνικά
καί Ἀλληλούϊα ἀπό τὰ μόνιμα στοιχεῖα
τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος σελ.
3.*

*Μετά τό «Ἀλληλούϊα» τό τροπάριο
«Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» (ἐκ γ'), τό
ὁποῖον συνοδεύει καί ὑπομνηματίζει τήν
ἐξοδο τῆς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Νυμφίου μέ
τήν μικρή λιτανεία ἐντός τοῦ ναοῦ.*

*Μικρά Συναπτή καί ἐκφώνησις
Ὅτι Σόν τό κράτος ...*

Καθίσματα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄς ἐτοιμαστοῦμε γιά τούς Γάμους μας

μέ τό Χριστό, τίμιοι, ἀνανεωμένοι
σύζυγοι. Τί θέλει ὁ ἀγαπημένος μου! Ναί,
κάνομε Γάμο, ἀλλά τυπικό. Μετά δέσαμε
τήν τύχη μας καί χάσαμε τήν
οὐσιαστική σχέση μας μέ τό Χριστό! Δέν
Τόν πονοῦμε! Ἡ γῆ μᾶς τρώει! Τό
θέλημά μας. Θά μᾶς πῆ τήν ἡμέρα
ἐκείνη «οὐκ οἶδα ὑμᾶς».

Τόν Νυμφίον, ἀδελφοί, ἀγαπήσωμεν,
τάς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν
ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καί πίστει ὀρθῇ
ἵνα, ὡς αἱ φρόνιμοι
τοῦ Κυρίου παρθένοι,
ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν
σύν αὐτῷ εἰς τούς γάμους·
ὁ γάρ Νυμφίος δῶρον, ὡς Θεός,
πᾶσι παρέχει τόν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Βουλευτήριον, Σωτήρ,
παρανομίας κατά Σοῦ
ἱερεῖς καί γραμματεῖς,
φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς,
εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τόν Ἰούδαν
ὅθεν ἀναιδῶς ἐξεπορεύετο,

ἐλάλει κατά Σοῦ τοῖς παρανόμοις λαοῖς·
τί μοι, φησί, παρέχετε, καὶ γὼ ὑμῖν
Αὐτόν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν;
Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι,
Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Ἦχος δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ
κατά τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσσεβῆς
κινεῖται, βουλεύεται,
μελετᾷ τὴν παράδοσιν
τοῦ φωτός ἐκπίπτει,
τό σκότος δεχόμενος·
συμφωνεῖ τὴν πράσιν,
πωλεῖ τὸν ἀτίμητον·
ὄθεν καὶ ἀγχόνην
ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα,
εὕρισκει ὁ ἄθλιος
καὶ ἐπώδυνον θάνατον!
Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι
μερίδος, Χριστέ ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρούμενος
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ

τό ἄχραντον πάθος Σου.

Δόξα. Καί νῦν. Τό αὐτό.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον 22,15-23,39.

Ἡ ἐπίθεση τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Γραμματέων κατά τοῦ Ἰησοῦ.

Ἡ σύγκρουση τοῦ Ἰησοῦ μέ τήν Ἰουδαϊκή πόρωση πού ἄρχισε ἀπό τήν πρώτη ὥρα τῆς εἰσόδου Του στή Ἱεροσόλυμα συνεχίστηκε καί τή Μεγάλη Δευτέρα («Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς καί τίς σοι τίς σοι ἔδωκε τήν ἐξουσίαν ταύτην;» Ματθ. 21,23).

Τή Μεγάλη Τρίτη Ματθ. 22,15-. Οἱ Φαρισαῖοι μέ τούς Ἡρωδιανούς, πρῶτα, ἔπειτα οἱ Σαδδουκαῖοι κι ἔπειτα πάλι οἱ Φαρισαῖοι προσπαθοῦν νά παγιδεύσουν μέ λόγια τόν Ἰησοῦν. Ὁ Ἰησοῦς τελικά τούς ἀποστομώνει, ἐξαγγέλλει πρὸς τό Λαό καί τούς Μαθητές Του τήν ὀριστική ἀποδοκιμασία καί καταδίκη τοῦ Ἰσραήλ ἀπό τήν ἐπαγγελία τῆς Βασιλείας καί ἐκφωνεῖ κατά τῶν Γραμματέων καί Φαρισαίων τά φοβερά «Οὐαί!»

Συνεχίζεται λοιπόν ἡ σύγκρουση τοῦ Ἰησοῦ καί ὀλοκληρώνεται ἡ ρήξη τοῦ Γάμου, πού ἔκαμε ὁ Θεός μέ Λαό Του στό Σινᾶ καί σφραγίστηκε μέ τό αἷμα τοῦ πασχαλινοῦ ἄμνου. Λησμόνησαν τή στοργή πού δοκίμασαν στήν ἔρημο, τή δόξα τῆς βασιλείας τοῦ Δαβίδ καί τοῦ Σολομῶντα, τίς ζωντανές προφητεῖες τῶν Προφητῶν!

Ὁ Κριτής Ἰησοῦς κηρύττει μέ πόνο τή διάξευση, καταδικάζει τή Συναγωγή καί ἐξαγγέλλει τά φοβερά «Οὐαί!» Καί καταλήγει:

«Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς,
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι
ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
καί δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς·
καί ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον
συνθλασθήσεται·

ἐφ' ὃν δ' ἂν πέση, λικμήσει αὐτόν.
(Ματθ. 21,42-44)

α.

Ὁ Ἰησοῦς ἀντιμετωπίζει τοὺς μαθητὲς
τῶν Φαρισαίων μὲ τοὺς Ἡρωδιανούς,
πού προσπαθοῦν νὰ Τόν παρασύρουν
σέ λόγια γιά τόν Καίσαρα.
«Ἐξέσται δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ;»
(Στίχ. 17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

22,15 συμβούλιον ἔλαβον

οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ,

ὅπως Αὐτόν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

Τότε οἱ Φαρισαῖοι ἔκαναν σύσκεψη,

πῶς νὰ παγιδέψουν τόν Ἰησοῦ μὲ

ἔρωτήσεις.

16 Καί ἀποστέλλουσιν Αὐτῷ

τοὺς μαθητάς αὐτῶν

μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες:

Ἔστειλαν λοιπόν τοὺς μαθητὲς τους

μαζύ μὲ τοὺς Ἡρωδιανούς καί Τοῦ

εἶπαν:

Διδάσκαλε οἶδαμεν ὅτι ἀληθής εἶ

καί τήν ὁδόν τοῦ Θεοῦ

ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις

καί οὐ μέλει Σοι περί οὐδενός·
οὐ γάρ βλέπεις
εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

Διδάσκαλε, ξέρομε πώς λές τήν
ἀλήθεια καί διδάσκεις ἀληθινά τό
δέλημα τοῦ Θεοῦ καί δέν φοβᾶσαι
κανέναν γιατί δέν ὑπολογίζεις σέ
πρόσωπα.

17 Εἶπέ οὖν ἡμῖν, τί Σοι δοκεῖ;

Ἐξέσται δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἤ οὐ;

Πές μας λοιπόν τί γνώμη ἔχεις;

Ἐπιτρέπεται νά πληρώνουμε φόρο στόν
αὐτοκράτορα, ἤ ὄχι;

18 Γνούς δέ ὁ Ἰησοῦς τήν πονηρίαν αὐτῶν
εἶπε· τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ Μοι τό νόμισμα τοῦ κῆνσου.

Ὁ Ἰησοῦς κατάλαβε τήν πονηριά τους
καί τούς εἶπε· «Γιατί προσπαθεῖτε νά
Μέ παγιδέψετε, ὑποκριτές;» Δεῖξτε
Μου τό νόμισμα πού πληρώνουμε γιά
φόρο.

Οἱ δέ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καί λέγει αὐτοῖς·

Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καί ἡ ἐπιγραφή;

Ἐκεῖνοι Τοῦ ἔφεραν ἓνα δηνάριο. Καί

τότε τούς ρωτάει: «Ποιανού εἶναι αὐτή
ἡ εἰκόνα καὶ ἡ ἐπιγραφή;»

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος.

Τότε λέγει αὐτοῖς·

Ἀπόδοτε οὖν

τά Καίσαρος Καίσαρι

καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

«Τοῦ αὐτοκράτορα», ἀπαντοῦν.

«Δῶστε λοιπόν», τούς λέει, «στόν

αὐτοκράτορα ὅ,τι ἀνήκει στόν

αὐτοκράτορα καὶ στό Θεό ὅ,τι ἀνήκει

στό Θεό».

22 Καὶ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν

καὶ ἀφέντες Αὐτόν, ἀπῆλθον.

Ὅταν τό ἄκουσαν αὐτό ἔμειναν

κατάπληκτοι καὶ Τόν ἄφησαν κι

ἔφυγαν.

6.

Ὁ Ἰησοῦς ἀντιμετωπίζει
τούς Σαδδουκαίους

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι,

οἱ λέγοντες μή εἶναι ἀνάστασιν

Ἐκείνῃ τὴν ἡμέρα πῆγαν στόν Ἰησοῦ

μερικοὶ Σαδδουκαῖοι – αὐτοὶ λένε πώς

δέν ὑπάρχει ἀνάστασις –
καὶ ἐπηρώτησαν Αὐτόν,

24 λέγοντες;

καὶ Τὸν ρώτησαν:

Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν·

«Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδερφός αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἀναστήσει σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ».

«Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπε: "ἂν
κάποιος πεθάνῃ ἄτεκνος, ὁ ἀδερφός του
νά παντρευτῆ τὴ χήρα του καὶ νά κάνῃ
ἀπογόνους γιὰ τὸ νεκρὸ ἀδερφό του".

25 Ἦσαν δέ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί·
καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα,
ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Ἦταν λοιπόν σ' ἐμᾶς ἑφτά ἀδερφοί. Ὁ
πρῶτος, ἀφοῦ παντρεύτηκε πέθανε.
Καὶ ἐπειδὴ δέν εἶχε παιδά, ἀφῆσε τὴ
γυναίκα του στὸν ἀδερφό του.

26 Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος
ἕως τῶν ἑπτὰ.

Τό ἴδιο καί ὁ δεύτερος καί ὁ τρίτος ἕως τόν ἕβδομο.

27 Ὑστερον δέ πάντων ἀπέθανε καί ἡ γυνή.
Ὑστερα ἀπό ὅλους πέθανε καί ἡ γυναίκα.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίνος τῶν ἐπτά ἔσται γυνή;
πάντες γάρ ἔσχον αὐτήν.

Ὅταν λοιπόν θ' ἀναστηθοῦν, σέ ποιόν ἀπό τούς ἐφτά θά ἀνήκη ἡ γυναίκα;
Ἄφου ὅλοι τήν εἶχαν παντρευτεῖ.»

29 Ἀποκριθεῖς δέ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
πλανᾶσθε, μή εἰδότες τάς Γραφάς,
μηδέ τήν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε: «Βρίσκεσθε σέ πλάνη, διότι οὔτε τίς Γραφές καταλαβαίνετε, οὔτε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ.»

30 Ἐν γάρ τῇ ἀναστάσει,
οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμίζονται,
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσὶ.

Ὅταν ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί, οὔτε θά νυμφεύονται, οὔτε θά παντρεύονται,
ἀλλά θά εἶναι ὅπως οἱ ἄγγελοι στόν

οὐρανό.

31 **Περί δέ τῆς Ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν,**
οὐκ ἀνέγνωτε τό ρηθέν ὑμῖν
ὑπό τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

“Ὅσο γιά τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν,
δέν ἐδιαβάσατε τί σᾶς λέει ὁ ἴδιος ὁ
Θεός;

32 «**Εγώ εἶμι ὁ Θεός Ἀβραάμ,**
καί ὁ Θεός Ἰσαάκ, καί ὁ Θεός Ἰακώβ»;
Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός, Θεός νεκρῶν,
ἀλλά ζώντων.

"Ἐγώ εἶμαι ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ. καί ὁ
Θεός τοῦ Ἰσαάκ καί ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ."
“Ὁ Θεός δέν εἶναι Θεός νεκρῶν, ἀλλά
ζωντανῶν.»

33 **Καί ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι**
ἐξεπλήσσοντο ἐπί τῇ διδαχῇ Αὐτοῦ.
Τότε τά πλήθη πού Τόν ἄκουσαν,
ἔμειναν κατάπληκτοι μέ τή διδασκαλία
Του.

γ.

**Οἱ Φαρισαῖοι ἐπανέρχονται
μέ τόν Νομικό**

34 **Οἱ δέ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες**
ὅτι ἐφίμωσε τούς Σαδδουκαίους,

συνήχθησαν ἐπὶ τό αὐτό

Ὅταν ἔμαθαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι
ἀποστόμωσε τοὺς Σαδδουκαίους,
συγκεντρώθηκαν ὅλοι μαζί

35 καὶ ἐπηρεώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός
πειράζων Αὐτόν καὶ λέγων·

καὶ ἓνας ἀπ' αὐτούς, νομοδιδάσκαλος,
γιὰ νὰ Τόν φέρῃ σέ δύσκολη θέση, Τοῦ
ἔκανε τό ἐξῆς ἐρώτημα:

36 Διδάσκαλε,

ποιὰ ἐντολή μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;
«Διδάσκαλε, ποιὰ εἶναι ἡ πιό μεγάλη
ἐντολή στό νόμο;»

37 Ὁ δέ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ:

«Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου
ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ Σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ Σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ Σου·

38 αὕτη ἐστί πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

Αὐτός τοῦ ἀπάντησε: « Ἄγαπᾶς τόν
Κύριο, τό Θεό σου, μέ ὅλη τήν καρδιά
σου, μέ ὅλη τήν ψυχή σου καί μέ ὅλο
τό νοῦ σου." Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καί
πιό μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δέ ὁμοία αὐτῇ·

Ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν.

Δεύτερη, ἐξ' ἴσου σπουδαία μέ αὐτήν:
"Ν' ἀγαπᾶς τόν πλησίον σου ὅπως τόν
ἑαυτό σου."

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσίν ἐντολαῖς
ὅλος ὁ νόμος
καί οἱ Προφῆται κρέμανται».

Σ' αὐτές τίς δύο ἐντολές συνοψίζονται
ὅλος ὁ νόμος καί οἱ Προφῆτες.»

δ.

Τώρα ὁ Ἰησοῦς
περνᾷ στήν ἀντεπίθεση

41 Συνηγμένων δέ τῶν Φαρισαίων,
ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ Ἰησοῦς
42 λέγων·

Ἐκεῖ πού ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ
Φαρισαῖοι, τούς ρώτησε ὁ Ἰησοῦς:
«τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ;
Τίνος υἱός ἐστι;»

«Τί νομίζετε γιά τό Μεσσία; Ποιανοῦ
ἀπόγονος εἶναι;»

Λέγουσιν Αὐτῷ· τοῦ Δαυίδ.

«Τοῦ Δαβίδ», Του ἀπαντοῦν.

- 43 **Λέγει αὐτοῖς·**
 πῶς οὖν Δαυΐδ ἐν πνεύματι
 Κύριον Αὐτόν καλεῖ, λέγων·
 Τούς λέει: «Πῶς τότε ὁ Δαβίδ
 ὁδηγημένος ἀπό τό Πνεῦμα, Τόν
 ὀνομάζει "Κύριο"; Διότι λέει:
- 44 **«εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου,**
 κάθου ἐκ δεξιῶν μου
 ἕως ἄν θῶ τούς ἐχθρούς Σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Σου»;
- "Ὁ Κύριος εἶπε στόν Κύριό μου· κάθισε
 στά δεξιά Μου ὥσπου νά ὑποτάξω τούς
 ἐχθρούς Σου κάτω ἀπ' τά πόδια Σου."
- 45 **Εἶ οὖν Δαυΐδ καλεῖ αὐτόν Κύριον,**
 πῶς υἱός αὐτοῦ ἐστι;
- Ἄν λοιπόν ὁ Δαβίδ Τόν ὀνομάζει
 "Κύριο", πῶς εἶναι ἀπόγονός του;»
- 46 **Καί οὐδεὶς ἐδύνατο Αὐτῷ**
 ἀποκριθῆναι λόγον,
 οὐδέ ἐτόλμησέ τις
 ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
 ἐπερωτῆσαι Αὐτόν οὐκέτι.
- Κανένας δέν μποροῦσε νά Τοῦ
 ἀπαντήση, οὔτε τολμοῦσε πιά κανεὶς
 ἀπό κείνη τήν ἡμέρα νά Τοῦ θέση

ἔρωτήματα.

ε.

Ὁ καταδικαστικός λόγος τοῦ Ἰησοῦ
κατά τῶν Γραμματέων
καί Φαρισαίων
«Οὐαί ὑμῖν Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι,
ὑποκριταί!

23.1 Τότε ὁ Ἰησοῦς

ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις
καί τοῖς Μαθηταῖς Αὐτοῦ

2 λέγων·

Τότε ὁ Ἰησοῦς μίλησε στό πλήθος καί
στούς μαθητές Του καί τούς εἶπε:
ἐπί τῆς Μωσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς
καί οἱ Φαρισαῖοι.

«Τή θέση τοῦ Μωϋσῆ ὡς δασκάλου
τήν πῆραν οἱ γραμματεῖς καί οἱ
Φαρισαῖοι.

3 Πάντα οὖν ὅσα ἄν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν,
τηρεῖτε καί ποιεῖτε,
κατά δέ τά ἔργα αὐτῶν μή ποιεῖτε·
λέγουσι γάρ, καί οὐ ποιοῦσι.

Ὅσα λοιπόν σᾶς λένε νά τηρῆτε, αὐτά
νά τά τηρῆτε καί νά τά πράττετε· νά

μήν κάνετε ὅμως κατὰ τὰ ἔργα τους,
γιατί λένε μόνον καί δέν πράττουν.

- 4 Δεσμεύουσι γάρ φορτία βαρέα
καί δυσβάστακτα
καί ἐπιτιθέασιν
ἐπί τούς ὤμους τῶν ἀνθρώπων
τῷ δέ δακτύλῳ αὐτῶν
οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.

Φτιάχνουν φορτία βαριά πού δύσκολα
σηκώνονται καί τὰ φορτώνουν στούς
ὤμους τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δέν
θέλουν οὔτε μέ τό δάκτυλό τους νά τὰ
κινήσουν.

- 5 Πάντα δέ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι
πρός τό θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις.
Ἔπλα τούς τὰ ἔργα τὰ πράττουν γιά νά
κάνουν καλή ἐντύπωση στούς
ἀνθρώπους.

Πλατύνουσι γάρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν
καί μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα
τῶν ἱματίων αὐτῶν·

Πλαταίνουν τὰ φυλακτά τους καί
φαρδαίνουν τίς ἄκρες τῶν ἱματίων τους.

- 6 φιλοῦσί τε
τήν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις

καί τάς πρωτοκαθεδρίας

ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

Τούς ἀρέσουν οἱ καλύτερες θέσεις στή
δειπνα καί τά πρῶτα καθίσματα στή
συναγωγή,

- 7 καί τούς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
καί καλεῖσθαι ὑπό τῶν ἀνθρώπων,
ῥαββί, ῥαββί.

νά τούς χαιρετοῦν μέ σεβασμό στήν
ἀγορά καί νά τούς φωνάζουν οἱ
ἀνθρωποι "δάσκαλέ μου".

- 8 Ὑμεῖς δέ μή κληθῆτε ῥαββί·
εἷς γάρ ἐστίν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος
ὁ Χριστός·

πάντες δέ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

Ἐσεῖς ὅμως νά μή δεχθῆτε νά σᾶς
ἀποκαλοῦν "δάσκαλέ μου". Ἐνας εἶναι ὁ
δάσκαλός σας, ὁ Χριστός· κι ἐσεῖς ὅλοι
εἶστε ἀδερφοί.

- 9 Καί πατέρα μή καλέσητε ὑμῶν
ἐπί τῆς γῆς·
εἷς γάρ ἐστίν ὁ Πατήρ ὑμῶν,
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καί πατέρα σας μήν ὀνομάσετε κανένα
στή γῆ, γιατί ἕνας εἶναι ὁ Πατέρας σας:

ὁ οὐράνιος.

- 10 **Μηδέ κληθῆτε καθηγηταί·**
εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής
ὁ Χριστός.

Οὔτε νά ὀνομαστῆτε "ἡγήτορες", γιατί
ὁ ἡγήτοράς σας εἶναι ἕνας: ὁ Χριστός.

- 11 **Ὁ δε μείζων ὑμῶν,**
ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Ὁ πίο σπουδαῖος ἀπό σᾶς νά εἶναι
ὑπηρέτης σας.

- 12 **Ὅστις δέ ὑψώσει ἑαυτόν,**
ταπεινωθήσεται
καί ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν
ὑψωθήσεται.

Διότι ὅποιος ὑψώσει τόν ἑαυτό του, θά
ταπεινωθῆ καί ὅποιος ταπεινώσῃ τόν
ἑαυτό του, θά ὑψωθῆ.

- 13 **Οὐαί δέ ὑμῖν,**
Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι κατεσθίετε τάς οἰκίας τῶν χηρῶν
καί προφάσει μακρά προσευχόμενοι·
διά τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρῖμα.
Ἄλίμονό σας γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, γιατί κατατρῶτε τίς

περιουσίες τῶν χηρῶν, κάνετε ὅμως
μεγάλες προσευχές γιά νά φανῆτε
καλοί· γι' αὐτό ἡ τιμωρία σας θά εἶναι
ἰδιαίτερα αὐστηρή.

14 **Οὐαί ὑμῖν,**
Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι κλείετε
τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων·
ὑμεῖς γάρ οὐκ εἰσέρχεσθε,
οὐδέ τούς εἰσερχομένους
ἀφίετε εἰσελθεῖν.

Ἀλίμονό σας γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, γιατί κλείνετε στούς
ἀνθρώπους τό δρόμο γιά τή Βασιλεία
τῶν Οὐρανῶν. Οὔτε ἐσεῖς μπαίνετε,
οὔτε ἐπιτρέπετε νά μποῦν σέ ὅσους
θέλουν.

15 **Οὐαί ὑμῖν,**
Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι περιάγετε
τήν θάλασσαν καί τήν ξηράν,

ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον
καί ὅταν γένηται
ποιεῖτε αὐτόν υἰόν γεένης
διπλότερον ὑμῶν.

Ἀλίμονό σας γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, γιατί τριγυρνᾶτε στή στεριά
καί τή θάλασσα γιά νά κερδίσετε ἕναν
προσήλυτο κι ὅταν τόν κερδίσετε, τόν
κάνετε ν' ἀξίζη γιά τήν κόλαση δύο
φορές παραπάνω ἀπό σᾶς.

- 16 **Ο**ὐαί ὑμῖν, ὁδηγοί τυφλοί, οἱ λέγοντες·
ὅς ἂν ὁμόση ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστίν·
ὅς δ' ἂν ὁμόση ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ,
ὀφείλει.

Ἀλίμονό σας ὁδηγοί τυφλοί, πού λέτε:
"ὅποιος ὀρκιστῆ στό ναό, ὁ ὄρκος του
δέν πιάνει, ὅποιος ὅμως ὀρκιστῆ στό
χρυσάφι τοῦ ναοῦ πρέπει νά τηρήσῃ
τόν ὄρκο του".

- 17 **Μωροί και τυφλοί!**
Τίς γάρ μεῖζων ἐστίν,
ὁ χρυσός ἢ ὁ ναός ὁ ἀγιάζων τόν χρυσόν;
Μωροί καί τυφλοί, τί εἶναι
μεγαλύτερο; Τό χρυσάφι, ἢ ὁ ναός πού
ἀγιάζει τό χρυσάφι;

18 **Καί ὅς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ,
οὐδέν ἐστιν·**

**ὅς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.**

Λέτε ἀκόμη: "ὅποιος ὀρκιστῆ στό
θυσιαστήριον, ὁ ὄρκος του δέν πιάνει·
ὅποιος ὅμως ὀρκιστῆ στό δῶρον πού
εἶναι πάνω στό θυσιαστήριον, πρέπει νά
τηρήσῃ τόν ὄρκο του".

19 **Μωροί καί τυφλοί!**

**Τί γάρ μεῖζον,
τό δῶρον ἢ τό θυσιαστήριον
τό ἀγιάζον τό δῶρον;**

Ἀνόητοι καί τυφλοί, τί εἶναι
μεγαλύτερο: τό δῶρον ἢ τό θυσιαστήριον
πού ἀγιάζει τό δῶρον;

20 **Ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ,
ὁμνύει ἐν αὐτῷ**

καί ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·

Ὅποιος λοιπόν ὀρκίζεται στό
θυσιαστήριον, ὀρκίζεται σ' αὐτό καί σέ
ὅτι βρίσκεται πάνω του.

21 **Καί ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ,
ὁμνύει ἐν αὐτῷ,**

καί ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν·

Καί ὁποῖος ὀρκιστῆ στό ναό, ὀρκίζεται
σ' αὐτόν καί σ' Ἐκεῖνον πού κατοικεῖ
μέσα.

- 22 καί ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ,
ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ,
καί ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

Κι ὁποῖος ὀρκιστῆ στόν οὐρανό,
ὀρκίζεται στό θρόνο τοῦ Θεοῦ καί σ'
Ἐκεῖνον πού κάθεται πάνω στό θρόνο.

- 23 **Ο**ὐαί ὑμῖν,
Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι ἀποδεκατοῦτε τό ἡδύοσμον,
καί τό ἄνηθο καί τό κύμινον,
καί ἀφήκατε τά βαρύτερα τοῦ νόμου,
τήν κρίσιν καί τόν ἔλεον
καί τήν πίστιν.

Ἀλίμονό σας γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, διότι ἐνῶ ἀφιερώνετε στό
ναό τό ἕνα δέκατο ἀπό τόν δυόσμο, τόν
ἄνηθο καί τό κύμινο, ὅμως δέν τηρεῖτε
τίς σπουδαιότερες ἐντολές τοῦ νόμου,
δηλαδή τή δικαιοσύνη, τήν
εὐσπλαγγία καί τήν πιστότητα.

Ταῦτα δέ ἔδει ποιῆσαι,

κάκεινα μή ἀφιέναι.

Αὐτά βέβαια ἔπρεπε νά τά κάνετε,
χωρίς ὅμως νά παραμελήτε κι ἐκεῖνα.

24 Ὅδηγοί τυφλοί,
οἱ διϋλίζοντες τόν κώνωπα,
τήν δέ κάμηλον καταπίνοντες.

Τυφλοί ὁδηγοί, πού περνᾶτε ἀπό
στραγγιστήρι τό κουνούπι καί
καταπίνετε ὀλόκληρη καμηῆλα.

25 **Ο**ὐαί ὑμῖν,
Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι καθαρίζετε τό ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καί τῆς παροψίδος,
ἔσωθεν δέ
γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καί ἀδικίας.

Ἄλιμονό σας γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, γιατί καθαρίζετε τό
ἐξωτερικό τοῦ ποτηριοῦ καί τοῦ
πιάτου, τό περιεχόμενό τους ὅμως
προέρχεται ἀπό ἀρπαγή καί ἀδικία.

26 Φαρισαῖε τυφλέ,
καθάρισον πρῶτον
τό ἐντός τοῦ ποτηρίου
καί τῆς παροψίδος,

ἵνα γένηται καί τό ἐκτός αὐτῶν
καθαρόν.

Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισε πρῶτα τό
ἐσωτερικό τοῦ ποτηριοῦ καί τοῦ
πιάτου, γιά νά ἔχη ἀξία καί ἡ
ἐξωτερική τους καθαρότητα.

27 **Οὐαί ὑμῖν,**
Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι παρομοιάζετε
τάφοις κεκονιαμένοις,
οἵτινες ἔξωθεν μέν φαίνονται ὡραῖοι,
ἔσωθεν δέ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν
καί πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἀλίμονό σας γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, διότι μοιάζετε μέ τάφους
ἀσβεστωμένους, πού ἐξωτερικά
φαίνονται ὡραῖοι, ἐσωτερικά ὅμως
εἶναι γεμάτοι κόκαλα νεκρῶν καί κάθε
λογῆς ἀκαθαρσία.

28 **Οὔτω καί ὑμεῖς**
ἔξωθεν μέν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι,
ἔσωθεν δέ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως
καί ἀνομίας.

Ἔτσι κι ἐσεῖς, ἐξωτερικά φαίνεστε
εὐσεβεῖς στοὺς ἀνθρώπους κι
ἐσωτερικά εἶστε γεμάτοι ὑποκρισία
καὶ ἀνομία.

29 **Οὐαί ὑμῖν,**
Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί,
ὅτι οἰκοδομεῖτε
τούς τάφους τῶν Προφῆτῶν
καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων
Ἄλίμονό σας γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριτές, διότι χτίζετε τάφους γιὰ
τούς προφῆτες καὶ διακοσμεῖτε τὰ
μνήματα τῶν δικαίων τοῦ Ἰσραήλ.

30 **καὶ λέγετε:**
εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν πατέρων ἡμῶν,
οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν
ἐν τῷ αἵματι τῶν Προφῆτῶν.
Καὶ λέτε ὅτι "ἂν ζούσαμε ἐμεῖς στήν
ἐποχὴ τῶν προγόνων μας, δέν θά
παίρναμε μέρος μαζί τους στό φόνο
τῶν προφῆτῶν."

31 **Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς**
ὅτι υἱοὶ ἐστε

τῶν φονευσάντων τοὺς Προφῆτας.

Ἔτσι ὁμολογεῖτε πῶς εἶστε ἀπόγονοι
αὐτῶν πού σκοτώσαν τοὺς προφῆτες.

32 **Καί ὑμεῖς πληρώσατε τό μέτρον
τῶν πατέρων ὑμῶν.**

Ὁλοκληρῶστε λοιπόν τώρα ἐσεῖς ὅ,τι
ἄρχισαν οἱ πρόγονοί σας.

33 **Ὁφείεις, γεννήματα ἐχιδνῶν!**
πῶς φύγετε ἀπό τῆς κρίσεως τῆς
γεέννης;

Φίδια, γεννήματα ὀχιᾶς, πῶς θά
ξεφύγετε ἀπό τήν τελική κρίση καί
τήν κόλαση;

34 **Διά τοῦτο ἰδοὺ Ἐγώ**
ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
προφῆτας καί σοφοὺς
καί γραμματεῖς

Γι' αὐτό κι' Ἐγώ θά σᾶς στείλω
προφῆτες καί σοφοὺς καί γραμματεῖς.

καί ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε
καί σταυρώσετε

καί ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε

ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν

καί διώξετε ἀπό πόλεως εἰς πόλιν·

Ἄλλους ἀπ' αὐτοὺς θά τοὺς σκοτώσετε

καί θά τούς σταυρώσετε κι ἄλλους θά
τούς μαστιγώσετε στίς συναγωγές σας
καί θά τούς καταδιώξετε ἀπό πόλη σέ
πόλη.

- 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον
ἐκχυνόμενον ἐπί τῆς γῆς,
ἀπό τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου,
υἱοῦ Βαραχίου,
ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ ναοῦ
καί τοῦ θυσιαστηρίου.

Ἔτσι θά πέσῃ πάνω σας ἡ εὐθύνη γιά
ὅλο τό δίκαιο αἷμα πού χύνεται στή γῆ,
ἀπό τό αἷμα τοῦ δικαίου Ἄβελ, ὡς τό
αἷμα τοῦ Ζαχαρία, γιοῦ τοῦ Βαραχία,
πού τόν σκοτώσατε ἀνάμεσα στό ἱερό
καί στό θυσιαστήριο.

- 36 Ἀμήν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἤξει ταῦτα πάντα
ἐπί τήν γενεάν ταύτην.

Σᾶς βεβαιώνω πώς ὅλα αὐτά θά πέσουν
πάνω στήν τωρινή γενιά.

- 37 Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ,
ἡ ἀποκτείνουσα τούς Προφῆτας
καί λιθοβολοῦσα

τούς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν!
 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, πού
 σκοτώνεις τούς προφῆτες καί
 λιθοβολεῖς αὐτούς πού σοῦ στέλνει ὁ
 Θεός!

Ποσάκις ἠθέλησα
 ἐπισυναγαγεῖν τά τέκνα σου,
 ὅν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις
 τά νοσσία ἐαυτῆς
 ὑπό τάς πτέρυγας
 καί οὐκ ἠθέλησατε!

Πόσες φορές θέλησα νά συναῶξω τά
 παιδιά σου ὅπως ἡ κλωσσα συναῶζει τά
 κλωσσόπουλα κάτω ἀπ' τῆς φτεροῦγες
 της, ἀλλά ἐσεῖς δέν τό θελήσατε!

38 Ἰδοῦ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
 Γι' αὐτό ὁ τόπος σας θά ἐρημωθῆ.

39 Λέγω γάρ ὑμῖν
 οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι,
 ἕως ἂν εἴπητε·
 «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Σᾶς βεβαιώνω πώς δέν θά Μέ δῆτε
 πιά, ἕως τήν ὥρα πού θά πῆτε:
 "Εὐλογημένος Αὐτός πού ἔρχεται

σταλμένος ἀπ' τόν Κύριο!"»

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Σημείωση: Γιά τήν συμπλήρωση τοῦ νοήματος τῆς ἡμέρας χρειάζεται νά μελετηθῇ καί ἡ Παραβολή τῶν Δέκα Παρθένων ἀπό τόν Ἑσπερινό τῆς Προηγιασμένης.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός (50)

«Σῶσον ὁ Θεός...» καί Εὐχή

Κοντάκιον

Ἦχος β΄. Τά ἄνω ζητῶν.

Ἄς δοῦμε στό πάθημα τῶν Ἰουδαίων τόν κίνδυνο πού κι ἐμεῖς διατρέχομε! Σέ προσωπική διάσταση τώρα.

Τήν ὥραν ψυχῇ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα
καί τήν ἐκκοπήν τῆς συκῆς δειλιάσασα,
τό δοθέν σοι τάλαντον
φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε,
γρηγοροῦσα καί κράζουσα·
Μή μείνωμεν ἔξω
τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ἐπανάληψις ἐν χορῶ:

Μή μείνωμεν ἔξω

τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τοῦ Συμεῶν τόν ἄμεμπτον βίον.

Τό τάλαντο πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός νά
ἐργαζόμαστε, εἶναι ἡ προῖκα τοῦ Γάμου,
τά πλεονεκτήματα - ἡ περιουσία - τοῦ
Νυμφίου! Νά αὐξήσης τήν ἀγάπη. Ἡ
ραθυμία σκοτώνει τήν ἀγάπη!

Τί ραθυμεῖς, ἀθλία ψυχή μου;
τί φαντάζη ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς;
Τί ἀσχολεῖς πρὸς τά ρέοντα;
Ἐσχάτη ὥρα ἐστίν ἀπάρτι
καί χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα·
ἕως καιρόν κεκτημένη,
ἀνάνηψον κράζουσα·
ἡμάρτηκά σοι, Σωτήρ μου·
μή ἐκκόψης με,
ὥσπερ τήν ἄκαρπον συκῆν,
ἀλλ' ὡς εὐσπλαγγνος, Χριστέ,
κατοικτείρησον,
φόβῳ κραυγάζουσιν·
μή μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ἐπανάληψις ἐν χορῶ:

**Μή μείνωμεν ἔξω
τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.**

Συναξάριον

τοῦ Μηναίου καὶ τό παρόν.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τρίτη
τῆς τῶν δέκα Παρθένων παραβολῆς,
τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου,
μνεῖαν ποιούμεθα.

Τρίτη μεγίστη παρθένους δέκα φέρει
νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Ἄλλ', ὦ Νυμφίε Χριστέ,
μετά τῶν φρονίμων ἡμᾶς
συναρίθμησον Παρθένων
καὶ τῆ ἐκλεκτῆ Σου σύνταξον ποιίμνη
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Σημείωση: Ἄς προσέξουμε τή στάση μας
ἔναντι τῆς προσκλήσεως σέ Γάμο πού
μᾶς κάνει ὁ Θεός! Δέν μέ καλεῖ ἀπλό
συνδαιτημόνα, ἀλλά νύμφη! Οἱ ὕμνοι
ἐκφράζουν τόν ἔρωτά μας πρὸς τόν
Χριστό! Σάν τούς ἐρωτευμένους νέους πού
τραγουδοῦν κάτω ἀπ' τό παράθυρο τῆς
ἀγαπημένης τους, ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς
μέσα στόν οἶκο τοῦ θείου Νυμφίου καί
Τοῦ ψάλλουμε πόσο Τόν ἀγαποῦμε, τά
κάλλη Του καὶ τήν ἀγνωμοσύνη μας.

Ὁ Κανὼν - «Τό Δυώδιον».

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ἀκροστοιχίς: Τρίτη τε

ᾠδὴ ἡ'

Ὁ εἰρμός. Ἦχος β'.

Τῶ δόγματι τῶ τυραννικῶ
οἱ ὅσιοι

τρεις Παῖδες μή πεισθέντες
ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεόν
ὠμολόγουν ψάλλοντες·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τόν Κύριον.

Τροπάρια.

Ραθυμίαν ἄπωθεν ἡμῶν
βαλώμεθα

καί φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι
τῶ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῶ
ὕμνοις συναντήσωμεν·
εὐλογεῖτε, βοῶντες,
τὰ ἔργα τόν Κύριον.

Τκανούσθω τό κοινωνικόν
ψυχῆς ἡμῶν
ἔλαιον ἐν ἀγγείοις,
ὅπως ἐπάθλων μή θέντες καιρόν
ἐμπορίας ψάλλωμεν·

εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τόν Κύριον.

Τό τάλαντον ὅσοι πρὸς Θεοῦ
ἐδέξασθε,
ισοδύναμον χάριν
ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ αὐξήσατε
ψάλλοντες·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τόν Κύριον.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.**

Καταβασία.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ
οἱ ὅσοι
τρεῖς Παῖδες μή πεισθέντες,
ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεόν
ὠμολόγουν ψάλλοντες·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τόν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον
καί Μητέρα τοῦ φωτός
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

**Ὦδὴ δ΄
Ὁ εἰρμός.**

Ἦ τόν ἀχώρητον Θεόν
ἐν γαστρὶ χωρήσασα
καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
Σέ ὑμνοῦμεν,
Παναγία Παρθένε.

Τροπάρια.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός
γρηγορεῖτε ἔφησας·
ἦ γάρ ὥρα ἦξει ὁ Κύριος
ἀγνοεῖτε,
ἀποδοῦναι ἐκάστω.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ Σου φρικτῇ
παρουσίᾳ, Δέσποτα,
δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον,
τῶν πταισμάτων
παριδῶν μου τά πλήθη.

Καταβασία.

Ἦ τόν ἀχώρητον Θεόν
ἐν γαστρὶ χωρήσασα
καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
Σέ ὑμνοῦμεν,
Παναγία Παρθένε.

Μικρά Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι
ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Η ΙΑ' ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ τὰς νοεράς καὶ λογικάς
ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ Σῷ θελήματι,
Σοῦ δεόμεθα καὶ Σέ ἱκετεύομεν·
πρόσδεξαι ἡμῶν

μετά τῶν κτισμάτων Σου πάντων,
 τήν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν
 καί ταῖς πλουσίαις τῆς Σῆς ἀγαθότητος
 ἀντάμειψαι δωρεαῖς·
 ὅτι Σοί κάμπτει πᾶν γόνυ
 ἐπουρανίων καί ἐπιγείων
 καί καταχθονίων
 καί πᾶσα πνοή καί κτίσις
 ὑμνεῖ τήν ἀκατάληπτον Σου δόξαν·
 ὁ μόνος γάρ εἶ Θεός ἀληθινός καί πολυέλεος.

Ὅτι Σέ αἰνοῦσι
 πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπουσι,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον
Αὐτόμελον. Ἦχος γ΄.

Τὸν νυμφῶνα Σου βλέπω,
 Σωτήρ μου, κεκοσμημένον
 καί ἔνδυμα οὐκ ἔχω,
 ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ
 λάμπρυνόν μου τήν στολήν τῆς ψυχῆς,

Φωτοδότα καί σῶσόν με. (γ')

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον
 Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε Αὐτόν,
 πάντες οἱ ἄγγελοι Αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε Αὐτόν,
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις Αὐτοῦ.
 Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰδιόμελα Στιχηρά Αίνων 1.

Αἰνεῖτε Αὐτόν
 ἐπί ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν
 κατά τό πληθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Κοσμᾶ μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Παραβολή τῶν Γάμων τοῦ υἱοῦ τοῦ
 βασιλέως (Ματθαίου 22, 1-14)

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων Σου

πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος;
 ἐάν γάρ τολμήσω
 συνεισελθεῖν εἰς τόν νυμφῶνα,
 ὁ χιτῶν με ἐλέγχει,
 ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου,
 καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι
 ὑπό τῶν Ἀγγέλων.
 Καθάρισον, Κύριε,
 τόν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου
 καί σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

2.

Τό αὐτό.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.*

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων Σου ...

3.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὄργάνῳ.*

Ἰωάννου μοναχοῦ. Ἦχος β΄.**Παραβολή τῶν Δέκα Παρθένων****(Ματθ. 25, 1-13)**

Οτῆ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας
 οὐ κέκτημαι, νυμφίε Χριστέ,
 καιομένην λαμπάδα τήν ἐξ ἀρετῶν·

καί νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς,
 ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος.
 Τά σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν Σου
 μή κλείσης μοι, Δέσποτα·
 ἀλλ' ἐκτινάξας μου
 τόν ζοφερόν ὕπνον ἐξανάστησον
 καί ταῖς φρονίμοις
 συνεισάγαγε παρθένοις
 εἰς νυμφῶνα τόν Σόν,
 ὅπου ἦχος καθαρός ἐορταζόντων
 καί βοώντων ἀπαύστως· Κύριε, δόξα Σοι.

4. Τό αὐτό.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυβάλοις εὐήχοις,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.*

Ὁ τῆ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας ...

Δόξα. Καί νῦν. Ἦχος δ'.

Τοῦ κρύψαντος τό τάλαντον
 τήν κατάκρισιν ἀκούσασα, ψυχῆ,
 μή κρύπτε λόγον Θεοῦ·
 κατάγγελε τά θαυμάσια Αὐτοῦ,
 ἵνα πλεονάζουσα τό χάρισμα
 εἰσέλθῃς εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου.

Ἀπόστιχα Αἰῶν

Ἰωάννου μοναχοῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Ἑρμηνεία τῆς παραβολῆς τῶν
ταλάντων συνδουασμένης μέ τήν
παραβολή τῶν κακῶν γεωργῶν.

Δεῦτε, πιστοί,
ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη·
νέμει γάρ τοῖς δούλοις τόν πλοῦτον·
καί ἀναλόγως ἕκαστος πολυπλασιάζωμεν
τό τῆς χάριτος τάλαντον·
ὁ μέν σοφίαν κομιεῖτω
δι' ἔργων ἀγαθῶν,
ὁ δέ λειτουργίαν
λαμπρότητος ἐπιτελείτω,
κοινωνεῖτω δέ τοῦ λόγου
πιστός τῷ ἀμυήτῳ
καί σκορπιζέτω τόν πλοῦτον
πένησιν ἄλλος·
οὕτω γάρ τό δάνειον πολυπλασιάζωμεν
καί ὡς οἰκονόμοι πιστοί τῆς χάριτος
δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιοθῶμεν.
Αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς Φιλάνθρωπος.

Ενεπλήσθημεν τό πρωΐ τοῦ ἐλέους Σου

Κύριε

καί ἡγαλλιασάμεθα καί εὐφράνθημεν

ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν·

εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν

ἐταπείνωσας ἡμᾶς,

ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά

καί ἴδε ἐπί τούς δούλους Σου καί ἐπί τά

ἔργα Σου

καί ὁδήγησον τούς υἱούς αὐτῶν.

Λέοντος τοῦ Δεσπότη.

Προσευχή - παράκληση πρὸς τὸν
Κριτὴ τοῦ Κόσμου Ματθ. 25, 31-46.

Ὄταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ

μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων

καί καθίσῃς ἐν θρόνῳ,

Ἰησοῦ, διακρίσεως,

μή με, Ποιμὴν ἀγαθὴ, διαχωρίσῃς!

Ὅδους δεξιᾶς γάρ οἶδας,

διεστραμμέναί δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι·

Μὴ οὖν ἐρίφοις με

τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτία συναπολέσῃς,

ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν

συναριθμῆσας προβάτοις

σῶσόν με, ὡς Φιλάνθρωπος.

Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
 καί τά ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
 κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς,
 καί τό ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν
 κατεύθυνον.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἡ πρόπευσα προετοιμασία τῆς ψυχῆς
 γιά τούς Γάμους τῆς μέ τόν οὐράνιο
 Νυμφίο πρέπει νά γίνη ἀπό τόν ἴδιο. Ἄς
 Τοῦ παραδοθῆ!

Ο Νυμφίος,
 ὁ κάλλει ὠραῖος
 παρά πάντας ἀνθρώπους,
 ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς πρός ἐστίασιν
 πνευματικῆν τοῦ νυμφῶνός Σου,
 τήν δυσείμονά μου μορφήν
 τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον
 τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων Σου
 καί στολήν δόξης κοσμήσας
 τῆς Σῆς ὠραιότητος,
 δαιτυμόνα φαιδρόν ἀνάδειξον
 τῆς βασιλείας Σου, ὡς εὖσπλαγγνος.

Μετάφραση

Νυμφίε,
 ὠραιώτερε ἀπ' ὄλους τούς ἀνθρώπους,
 πού μᾶς καλεῖς στῶν γάμων Σου
 τό Μυστικό Τραπέζι,
 ξέντυσε ἀπ' τά πταίσματα
 τήν ἄσχημή μου ὄψη
 καθώς κι ἐγώ
 στά ἄχραντά Σου πάθη συμμετέχω·
 στόλισέ με τήν ἔνδοξη
 στολή τῆς ὀμορφιάς Σου
 κι ἀνάδειξε χαρούμενο
 κι ἐμέ συνδαιτημόνα
 τῆς Βασιλείας Σου Εὐσπλαγγνε.

Δόξα. Καί νῦν.

Κοσμᾶ μοναχοῦ. Ἦχος βαρῦς.

Ἑρμηνεία τῆς παραβολῆς τῶν
 ταλάντων. Προσωπική διάσταση τοῦ
 ἀγῶνα τῆς σωτηρίας.

Ἰδοὺ σοι τό τάλαντον
 ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει, ψυχὴ μου·
 φόβῳ δέξαι τό χάρισμα,
 δάνεισαι τῷ δεδωκότι,
 διάδος πτωχοῖς

καί κτῆσαι φίλον τόν Κύριον
 ἵνα στής ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ,
 ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ,
 καί ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς·
 Εἴσελθε, δοῦλε,
 εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου Σου.
 Αὐτῆς ἀξιώσόν με,
 Σωτήρ, τόν πλανηθέντα,
 διά τό μέγα Σου ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς:

Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ . . .

**Ἅγιος ὁ Θεός... Παναγία Τριάς... Πάτερ
 ἡμῶν ... Ὅτι Σου ἐστίν**

Ὁ Ἀναγνώστης:

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

**ἐμπνέεται ἀπό τήν παραβολή τῶν
 ταλάντων καί τῶν Δέκα Παρθένων.**

Τήν ὥραν ψυχή, τοῦ τέλους ἐννοήσασα
 καί τήν ἐκκοπήν τῆς συκῆς δειλιάσασα,
 τό δοθέν σοι τάλαντον
 φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε,
 γρηγοροῦσα καί κράζουσα·

Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ἐπανάληψις ἐν χορῶ:

Μὴ μείνωμεν ἔξω
τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον!

Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Επουράνιε Βασιλεῦ,
τούς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον
τὴν πίστιν στήριξον·
τά ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον·
τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν
καὶ πόλιν ταύτην
καλῶς διαφύλαξον·
τούς προαπελθόντας πατέρας
καὶ ἀδελφούς ἡμῶν
ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον·
καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε

ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Ἐπειτα τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας
καί τήν Εὐχὴν τοῦ Ὁσίου Εὐφραΐμ:

Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας,
φιλαρχίας, καί ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δέ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καί ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ Σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ,
δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τά ἐμά πταίσματα
καί μή κατακρίνειν τόν ἀδελφόν μου,
ὅτι εὐλογητός εἶ
εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα Σοι Χριστέ, ὁ Θεός,
ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ερχόμενος ὁ Κύριος
ἐπί τό ἐκούσιον Πάθος
διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν
Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...